

1. METODOLOGIJA INFORMACIJSKIH I PROGRAMSKIH SUSTAVA

Metodologija je općenito znanost o metodama i primjeni metoda.

Metodologija informacijskih/programskih sustava: je znanstvena disciplina o pravilima, pristupima, procesima, metodama, tehnikama i sredstvima razvoja, primjene i održavanja informacijskih i programskih sustava.

Metodika je: ureden skup načela, pristupa, pravila, činjenica, obrazaca, metoda i tehnika rješavanja nekog zadatka.

Pristup (paradigma) je: skup početnih pretpostavki o objektu projektiranja i skup općih načela, koja proizlaze iz pojedinih znanstvenih teorija ili iskustva.

Pristupi određuju:

- svrhu,
- ulogu,
- strukturu,
- ponašanje,
- način razvoja ili korištenja informacijskog ili programskog sustava, njegov odnos s okolinom

Metoda je: planski postupak za postignuće zadanog cilja na nekompraktičnom ili teoretskom području.

Tehnika je: skup praktičnih postupaka i vještina primjene zadanometode i obavljanja posla u konkretnoj situaciji.

Modeliranje je: razvoj informacijskog ili programskog sustava.

Metamodel je: skup svih koncepata i načina njihove primjene, u okviru neke metode ili tehnike modeliranja. To je model svih mogućih modela koje možemo izraditi uz pomoć koncepata neke metode i tehnike.

Vrste modela:

- Slikovni - slikovna predodžba predmeta, smanjenih, stvarnih ili povećanih dimenzija
- Analogni - neka svojstva originala u istom ili drugom fizičkom mediju
- Matematički (analitički) – u determinističkim matematičke ili logičke relacije prikazuju veze među pojavama i događajima, a nedeterministički opisuju diskretne događaje i događaje čija je vjerojatnost pojavljivanja statistički određena

- Konceptualni – opis kvalitativnih aspekata područja od interesa ili dogovorenih koncepata (poznata simbolika, sintaksa i semantika)

Upotrebna svrha modela:

- Demonstracijski modeli - prikazuju ponašanje i/ili funkciju sustava ili njegovih dijelova
- Eksperimentalni modeli - služe za proučavanje i provjeru statičkih i dinamičkih svojstava
- Modeli odlučivanja - prikazuju stanja modela u trenucima donošenja odluka

Mjesto modela:

- Unutarnji (interni) modeli su uključeni u sustav i dio su njegove strukture
- Vanjski (eksterni) modeli su izvan strukture sustava

Inženjerske discipline:

Inženjerstvo sustava (System Engineering)

Informacijsko inženjerstvo (Information Engineering)

Programsko inženjerstvo (engl. Software Engineering)

SOFTVERSKA KRIZA

Softverska kriza je: nesposobnost da softverska industrija proizvede dovoljne količine kvalitetnih proizvoda, na vrijeme i po prihvatljivim cijenama.

Koji su uzroci softverske krize?

- Složenost zadatka
- Tehnologija
- Ljudi
- Metodologija

Dimenzije razvoja softvera:

širina – horizontalna multidisciplinarnost i slojevitost svakog zadatka

visina – vertikalna znanja problemske domene (proizvodnja, financije, uprava, zdravstvo ...)

dubina – razine apstrakcije

2. PRISTUPI IZGRADNJI INFORMACIJSKIH I PROGRAMSKIH SUSTAVA

Kriteriji razvrstavanja pristupa

1. Kakva je ULOGA INFORMACIJSKOG SUSTAVA? (preslikavanje organizacije, upravljanje organizacijom)
2. Kakva je NAMJENA SUSTAVA? (obrada transakcija, podrška u odlucivanju, podrška uredskog rada, rudarenje podataka ..)
3. Kakva je USKLADENOST SA ZAHTJEVIMA ORGANIZACIJE I KORISNIKA? (tehnicki pristup, planski pristup, društveno-tehnicki pristup)
4. Što je OBJEKT MODELIRANJA, postojeći sustav, ili vizija buduceg sustava? (subjektivisticki pristup, objektivisticki pristup)
5. Kakva je PRILAGODLJIVOST STANJU I PROMJENAMA OBJEKTNOG SUSTAVA? (strukturni pristup, situacijski pristup)
6. Kako izgleda RAZVOJNI CIKLUS? (fazni pristup, inkrementalni pristup)
7. Što je OSNOVNI MODEL? (funkcijski pristup, podatkovni pristup, funkcijsko-podatkovni pristup, objektni pristup)
8. Kakav je NACIN IZRADE I PRIMJENE MODELA? (dokumentacijski pristup, CASE pristup, prototipni pristup, ponovno iskoristivi objekti)
9. Kakva je GRADA I TEHNICKA OSNOVA CILJNOG SUSTAVA? (klijent/server, Web/Internet ...)

S obzirom na mjesto i ulogu informacijskog sustava u organizacijskom sustavu, razlikuju se dva pogleda na informacijske sustave:

- preslikavanje organizacije
- upravljanje organizacijom

Razlikuju se:

1. Tehnicki (tehnicisticki) pristup (izraduju se modeli procesa i podataka)

Usmjeren je povecanju ucinkovitosti, na temelju kompjutorske podrške I automatizacije pojedinih operacija

2. Planski pristup (sustavni i holisticki)

Ocituje se u izradi strategijskog plana informacijskog sustava, koji odražava poglede višeg posloводства i daje smjernice za jedinstvena tehnološka rješenja.

3. Društveno-tehnicki pristup (teška formalizacija)

U središtu interesa su pojedinci, njihov sustav vrijednosti i potreba, odnosi među pojedincima, te odnosi pojedinca i organizacije. Korisnici informacijskog sustava aktivno sudjeluju u njegovom razvoju.

Što je OBJEKT MODELIRANJA?

1. Subjektivistički pristup

Subjektivistički pristup zanemaruje važnost modeliranja sadašnjeg sustava. Prema ovom pristupu, razvoj budućeg programskog sustava odmah započinje prikupljanjem, analiziranjem i specificiranjem zahtjeva korisnika prema budućem programskom sustavu, te izradom njegovog modela.

2. Objektivistički pristup

Objektivistički pristup polazi od objektivne stvarnosti, tj. modela sadašnjeg objektnog sustava (uključujući model sadašnjeg informacijskog i korisničkog sustava).

Ukratko:

Subjektivistički pristup je orijentiran oblikovanju novog sustava (dizajnerski pristup), a objektivistički je orijentiran analizi postojećeg (analitički pristup).

Kakva je PRILAGODLJIVOST STANJU I PROMJENAMA OBJEKTNOG SUSTAVA?

Sustavni i situacijski pristup

Kako izgleda RAZVOJNI CIKLUS?

1. Fazni pristup

Fazni pristup pretpostavlja da se svaka faza razvojnog ciklusa u jednom razvojnom poduhvatu prolazi samo jednom.

U svakoj se fazi potpuno dovršavaju i provjeravaju svi pripadajući izlazni rezultati. Na kraju svake faze razvojnog ciklusa provodi se formalna provjera rezultata (verifikacija) i vrednovanje od strane korisnika (validacija). Ako je ocjena provjere ili vrednovanja negativna, faza ili dio faze se ponavlja.

2. Djelomicno inkrementalni pristup

3. Inkrementalni pristup

Inkrementalni pristup (razvoj u koracima) tj. pojedine faze razvojnog ciklusa izvode više puta. Svako ponovno izvođenje pojedine faze znači dogradnju izlaznog modela, odnosno njegovo poboljšanje za određeni inkrement (prirast, prinos). Svakim ponovnim prolazom kroz neku od ranijih faza razvojnog ciklusa nastaje nova verzija modela, koja je proširena ili poboljšana u odnosu na staru. Isto se odnosi i ponovni prolaz kroz fazu primjene, u kojoj se primjenjuje proširena ili poboljšana verzija informacijskog podsustava. Nakon završetka jedne faze razvojnog ciklusa inkrementa prelazi se na sljedeću.

Kojim se osnovnim modelom prikazuje predmet modeliranja?

1. funkcijski pristup, tj. pristup orijentiran procesima,
2. podatkovni pristup, tj. pristup orijentiran podacima,
3. funkcijsko-podatkovni pristup i
4. objektni pristup, tj. pristup orijentiran objektima.

Osnovne informacije o objektnom sustavu su podaci i procesi objektnog sustava.

Funkcijski pristup

Prema funkcijskom pristupu, osnovno je specificiranje funkcionalnosti sustava.

Modeli procesa su formalizirani opisi hijerarhijskih struktura procesa, unutarnje logike procesa, međusobnih odnosa procesa, događaja u objektnim sustavima, te odnosa procesa i okolice.

Modeli raščlanjivanja procesa predstavljaju sastavne i klasifikacijske strukture složenih procesa, a modeli tokova podataka prikazuju kretanje i pretvorbe podataka kroz informacijski, odnosno objektni sustav.

Funkcionalni modeli ponašanja opisuju upravljačke koncepte procesa objektnog sustava i događaje u ovom sustavu.

Osnovni koncepti modela procesa su:

1. funkcionalne komponente (funkcije, procesi, potproces, aktivnosti, operacije, moduli)
2. tokovi podataka i njihov sadržaj,
3. izvori i odredišta podataka,
4. spremišta podataka,
5. događaji, koji pokreću i prekidaju procese

Podatkovni pristup

Podatkovni pristup pretpostavlja da je model podataka osnovni koji se oblikuje tijekom razvoja informacijskog i programskog sustava.

Model podataka je stabilniji od modela procesa. Naime, struktura procesa i njihova unutarnja logika je više izložena promjenama od strukture podataka.

Osnovni koncepti ovakvog formaliziranog modela podataka su:

1. skup koncepata za opis strukture podataka,
2. skup ograničenja za očuvanje integriteta podataka (skup pravila koja opisuju dozvoljena stanja sustava i dozvoljeni prijelaz iz stanja u stanje)
3. skup operatora kojima je moguće opisati promjenu stanja podataka
4. sustava (djelovanja ulaza na izlaz)

Funkcijsko-podatkovni pristup

Funkcijsko - podatkovni pristup, prema kojem su modeli procesa i modeli podataka podjednako važni i međusobno povezani.

Modeliranje procesa i podataka čini nedjeljivu cjelinu.

Objektni pristup

Objektni pristup pretpostavlja izradu modela objekata, koji u semantičkom smislu objedinjavaju modele podataka i modele procesa. Ovi modeli predstavljaju objekte, metode posluživanja objekata i poruke koje objekti razmjenjuju s okolicom ili međusobno. Ovom vrstom modela mogu se prikazati statička svojstva sustava (funkcija i struktura), ali i dinamička svojstva, odnosno ponašanje sustava koji djeluje.

Osnovni koncepti modela objekata su:

1. tipovi objekata,
2. klasifikacijske i sastavne strukture objekata,
3. atributi, veze i njihova ograničenja,
4. događaji i stanja,
5. operacije na objektima (metode posluživanja),
6. nasljeđivanje, ucahurivanje, polimorfizam, preklapanje
7. početni i konačni uvjeti stanja,
8. prijelazi iz stanja u stanje,
9. spojišta poruka

Kakav je NACIN IZRADE I PRIMJENE MODELA?

1. Dokumentacijski pristup
2. CASE pristup (Computer Aided Software Engineering)
3. Prototipni pristup

CASE je: program za projektiranje i održavanje informacijskih sustava prema određenoj metodologiji i namijenjen primjeni u određenoj radnoj okolini.

CASE alate dijelimo na:

- Upper-CASE: podržavaju rane faze razvoja softvera, nezavisni su od implementacijskog okruženja
- Lower-CASE: podržavaju faze dizajna i implementacije, te su usko vezani za implementacijsko okruženje
- Integrated-CASE (I-CASE): kombiniraju Lower-CASE i Upper-CASE.

Rječnik informacija pomagala CASE je **aktivna baza informacija**.

Projektiranje je: pretvorba skupa ulaznih informacija (ulaznih modela i specifikacija) u izlazne.

Svrha procesa razvoja je: isporuka konacnog proizvoda (cjelovitog modela ili primjenjivog proizvoda), pa izlazne rezultate pojedinih aktivnosti možemo smatrati medurezultatima.

Više stupnjeva formalizma (Daniel Jackson)

- formalno,
- polu-formalno,
- neformalno

Prednost: mogućnost automatske primjene i provjere

Problem: Formalne metode zahtijevaju matematičke gure, cijena učenja i primjene je visoka

Grada sustava – Temeljna pitanja

U kojoj je mjeri metodologija razvoja sustava ovisna o ciljnoj građi sustava i tehničkoj osnovi?
Metodologija projektiranja informacijskih sustava nije tehnološki neovisna.

Kako građi sustava utječe na projektiranje novih informacijskih sustava i kada ulazi u razmatranje?

Gradi ciljnog sustava bitno utječe na pristup projektiranju, te izbor razvojnog ciklusa, procesa razvoja, metoda, tehnika i pomagala

Kako preoblikovati postojeće sustave?

Trend su otvoreni sustavi, široki raspon platformi strojne opreme, komunikacijsko povezivanje

1. Razina podataka (serveri baza podataka - DBMS)
2. Razina poslovne logike (aplikativni server - Poslovna pravila ugrađena u programe)
3. Prezentacijska razina (korisnička računala - preglednik ili stolne aplikacije)

3. RAZVOJNI CIKLUS INFORMACIJSKOG SUSTAVA

Razvojni ciklus informacijskog sustava je: vremensko razdoblje između donošenja formalne odluke o razvoju i formalne isporuke ili formalnog prekida razvoja

Rezultat razvoja je ciljni proizvod.

Strategijsko planiranje informacijskog sustava

Izrađuje se grubi konceptualni model postojećih procesa i podataka organizacijskog sustava, te model postojećeg informacijskog sustava.

Modela poslovnog sustava:

- model ciljeva,
- model ključnih čimbenika uspjeha,
- model kritičnih pretpostavki,
- model problema,
- model potreba za informacijama ...

Na temelju analize ovih modela određuje se:

- gruba struktura informacijskog sustava (podjela na podsustave)
- prioritete i redoslijed realizacije podsustava
- okvirni troškovi i izvodljivost

Rezultat je strateški plan informacijskog sustava, s planskim obzorom 3 do 5 godina. Utvrđivanje izvodljivosti poduhvata

Cilj je: utvrđivanje granica (opsega) i izvodljivosti planiranog poduhvata razvoja s tehničkog, tehnološkog, organizacijskog, ekonomskog i drugih gledišta.

Granice poduhvata se utvrđuju na grubom konceptualnom modelu podataka i procesa

Rezultat je:

- studija izvodljivosti
- detaljni projektni zadatak budućeg poduhvata razvoja
- eventualno natjecajna dokumentacija

Analiza i specifikacija zahtjeva

U ovoj fazi se profinjava model podataka i procesa, odnosno objektni model. Detaljno se analiziraju i specificiraju zahtjevi prema budućem sustavu, koji se odnose na:

- podatkovne sadržaje
- funkcionalnost, i tehnologiju rada
- sučelje, odziv, performanse i ostale oblike ponašanja
- ostale nefunkcionalne zahtjeve

Logicko modeliranje

Ova faza obuhvata izradu detaljnog logickog modela buduceg sustava, koji opisuje što on mora biti sto znaci:

- dekompoziciju procesa, dijagrame toka podataka i opise
- unutarnje logike elementarnih procesa
- model entiteti-veze, njegovu pretvorbu u relacijski model I relacijsku analizu.

Fizicko modeliranje

U ovoj se fazi izrađuje fizicki model baze podataka (tablice, ključevi, indeksi)

- Definišu se programski moduli i njihova distribucija
- Konstruiraju se programi (izrada programskog koda)
- Detaljno se razrađuju uloge korisnika i pogledi
- Detaljno se razrađuje sustav autorizacije korisnika I sigurnosti
- Detaljno se oblikuje sučelje
- Testiraju se pojedini moduli
- Moduli se integriraju i testira se cjelina
- Model se dokumentira
- Pojedini dijelovi i sustav u cjelini se validiraju s korisnicima

Isporuka i primjena

Instalira se oprema i programi

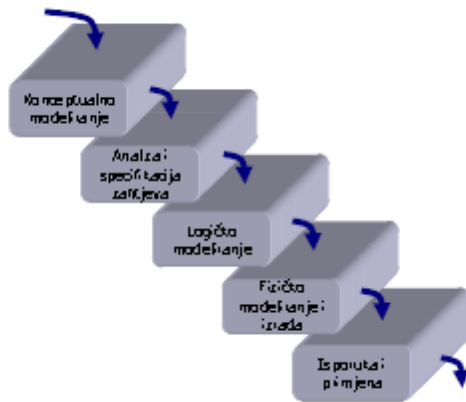
- Osposobljavaju se korisnici
- Obavlja se konverzija i integracija podataka
- Testira se prihvatljivost sustava tijekom razdoblja probnog rada.
- Po potrebi se obavljaju određene korektivne aktivnosti
- Daje se ocjena prihvatljivosti

Održavanje i poboljšavanje

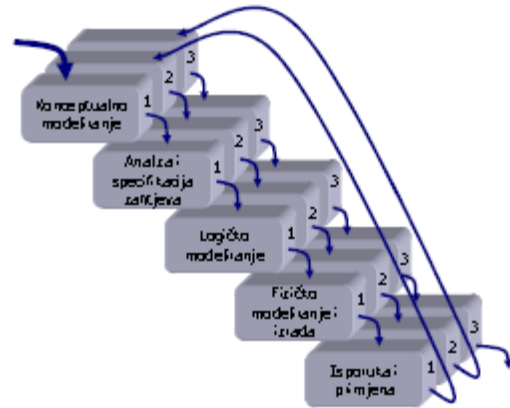
Pružaju se različiti oblici podrške korisnicima

- Otklanjaju se uocene greške u funkciji ili ponašanju
- Sustav se prilagodava novim izdanjima operacijskog sustava, poboljšanjima i proširenjima opreme, novim komunikacijskim mogućnostima i sl.
- Sustav se prilagodava promjenama poslovnih pravila, poslovne tehnologije, zakona i sl.
- Proširuje se funkcionalnost sustava, u skladu sa zahtjevima korisnika

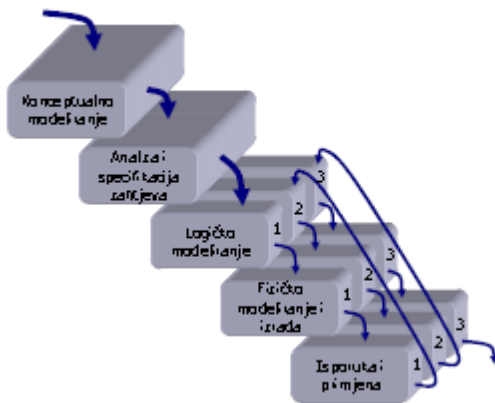
Vodopadni (fazni, monolitni) model

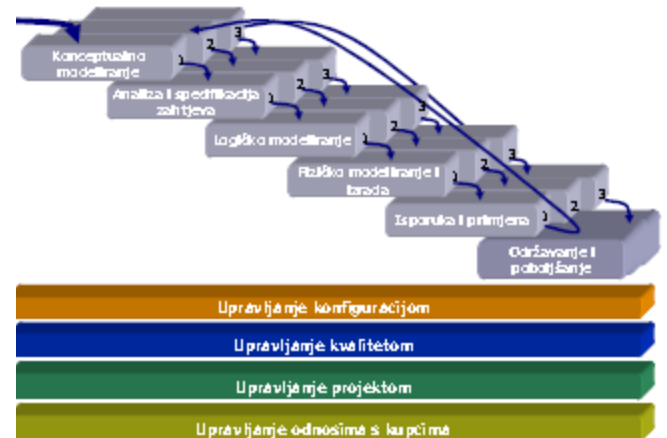
Potpuno inkrementalni (evolutivni) model

Djelomično inkrementalni model

Razvojne, upravljačke i kontrolne aktivnosti

4. PROCES RAZVOJA INFORMACIJSKOG SUSTAVA

Proces razvoja informacijskog sustava je: skup međusobno povezanih aktivnosti, koje se izvode tijekom razvojnog ciklusa.

Aktivnosti se, unutar procesa razvoja, izvode vremenski slijedno (sljedeća započinje nakon završetka prethodne), vremenski usporedno, ili ciklički (nakon završetka neke od sljedećih aktivnosti, vraća se na prethodnu).

Predložak procesa razvoja opisuje:

- raščlanjivanje procesa i aktivnosti na aktivnosti niže razine,
- veze i slijed izvođenja aktivnosti,
- uvjete početka i završetka aktivnosti,
- ulazne i izlazne podatke i informacije, potrebne za izvođenje svake aktivnosti,
- metode, tehnike, pomagala i sredstva, koja se koriste tijekom izvođenja aktivnosti

Svrha aktivnosti upravljanja je upravljanje drugim vrstama aktivnosti.

Aktivnosti ucinka

Aktivnosti ucinka su aktivnosti prikupljanja i analize informacija, oblikovanja modela, programiranja, izrade dokumentacije i sl.

Aktivnosti provjere

Svrha aktivnosti provjere je provjeravanje i vrednovanje rezultata aktivnosti

Dvije osnovne vrste aktivnosti provjere su:

- verificiranje (formalno provjeravanje usklađenosti s ulaznim specifikacijama)
- validiranje (vrednovanje od strane korisnika)

Model podataka je stabilniji od modela procesa. Naime, struktura procesa i njihova unutarnja logika je više izložena promjenama od strukture podataka.

Definicija i osnovni koncepti

Model podataka je: apstraktni prikaz skupova podataka, njihovih međusobnih veza i ograničenja, te načina manipulacije podacima.

Osnovni koncepti modela podataka su:

- skup koncepata za opis strukture podataka (podaci koji opisuju objekte i pojave)
- skup ograničenja za očuvanje integriteta podataka (skup pravila koja opisuju dozvoljena stanja sustava i dozvoljeni prijelaz iz stanja u stanje)
- skup operatora kojima je moguće opisati promjenu stanja
- podataka sustava (mehanizmi promjene vrijednosti podataka)

Statički i dinamički model

Cjeloviti model sustava prikazuje statička i dinamička svojstva sustava.

Statički modeli prikazuju strukturu i stanja podataka sustava.

Dinamički modeli opisuju promjene stanja sustava, odnosno njegovih podatkovnih objekata i veza među njima.

Poznatije metode modeliranja podataka:

- Model entiteti-veze (najpoznatiji logicki staticki model)
- Model životnog ciklusa entiteta (najpoznatiji logicki dinamički model)
- Model binarnih veza
- Mjehuricasti model podataka
- Semanticki model
- Relacijski model (najpoznatiji fizički staticki model)
- Mrežni model
- Hijerarhijski model

Scenarij modeliranja podataka

1. Izrada modela entiteti-veze i modela životnog ciklusa entiteta (konceptualno i logicko modeliranje)
2. Pretvorba u relacijski model i relacijska analiza (pretvorba u fizički model)

Model entiteti-veze

Prikazuje podatke sustava u obliku tipova entiteta, koji su opisani tipovima atributa i povezani tipovima veza.

Modeli entiteti-veze su osnovna i najčešće primjenjivana vrsta konceptualnih i logickih modela podataka.

ENTITET

Entitet je: nedvosmisleno prepoznatljiv koncept, predmet, događaj ili bice o kojemu se u informacijskom sustavu prikupljaju i pamte podaci.

ATRIBUT

Atribut (obilježje, svojstvo) je: podatak koji opisuje entiteti omogućava njegovo prepoznavanje.

Atributi entiteta razvrstavaju se na:

- identifikacijske (omogućavaju prepoznavanje pojava entiteta)
- opisne (izražavaju kvalitetu entiteta, stanje i položaj u klasifikacijskoj strukturi, kvantificiraju svojstvo entiteta ili određuje odnos prema drugim pojavama entiteta)
- izvedene (vrijednosti im se izvode iz vrijednosti drugih tipova atributa).

U jednom vremenskom trenutku jedna pojava entiteta može imati samo jednu vrijednost atributa za svaki tip atributa, što omogućava praćenje stanja pojava entiteta (dinamika sustava).

VEZA

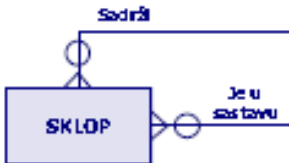
Veza povezuje pojave dva tipa entiteta ili razlicite pojave istog tipa entiteta.

Tip veze se predocava spojnom crtom.

Red veze određuje koliko tipova entiteta sudjeluje u vezi (unarna, binarna n-arna).

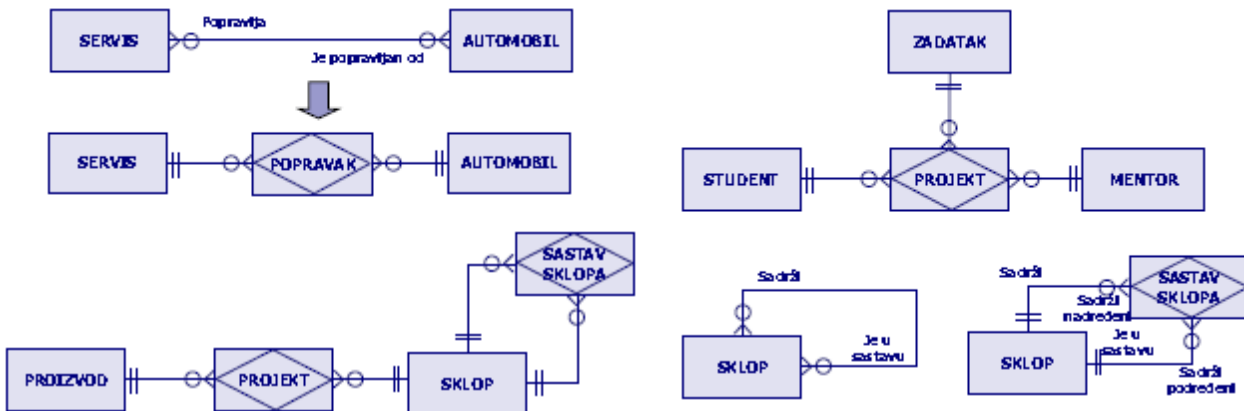
Unarna (rekurzivna, reflektivna) veza povezuje razlicite dvije pojave istog tipa entiteta.

Najčešće pokazuje strukturu, odnosno da pojava entiteta sadrži pojave istog tipa, ali niže razine složenosti (sastavnica, sklop - podsklop).

Asocijativni tip entiteta nastaje od:

- veze kardinalnosti više:više (M:M),
- veze koja sadrži attribute,
- veze tri ili više tipova entiteta (n-arna veza).

5. MODELI PROCESA I FUNKCIONALNI (PROCESNI) PRISTUP

Modeli procesa

Modeli procesa su formalizirani opisi hijerarhijskih struktura procesa, unutarnje logike procesa, međusobnih odnosa procesa, događaja u objektnim sustavima, te odnosa procesa i okolice.

Modeli raščlanjivanja procesa predstavljaju sastavne i klasifikacijske strukture složenih procesa, a modeli tokova podataka prikazuju kretanje i pretvorbe podataka kroz informacijski, odnosno objektni sustav.

Funkcionalni modeli ponašanja opisuju upravljačke koncepte procesa objektnog sustava i događaje u ovom sustavu.

Posebne vrste modela opisuju unutarnju logiku elementarnih procesa.

Osnovni koncepti modela procesa

- funkcionalne komponente (funkcije, procesi, potproces, aktivnosti, operacije)
- tokovi podataka i njihov sadržaj,
- izvori i odredišta podataka,
- spremišta podataka,
- događaji, koji pokreću i prekidaju procese

Poznatije vrste modela procesa

- Model funkcionalnog raščlanjivanja
- Model tokova podataka
- Funkcionalni modeli ponašanja (model tokova upravljačkih podataka, model ovisnosti procesa)
- Modeli unutarnje logike procesa (proceduralni modeli unutarnje logike procesa i programskih modula, modeli odlučivanja, modeli ponašanja)
- Strukturni dizajn aplikacija

Dijagram funkcionalnog raščlanjivanja (dekompozicije) je: hijerarhijski dijagram koji predocava strukturu (kompoziciju) neke funkcionalne komponente, koja se sastoji od složenih ili elementarnih komponenata niže razine složenosti.

Funkcionalne komponente su: funkcija, proces, aktivnost, operacija

Razlika procesa i funkcije:

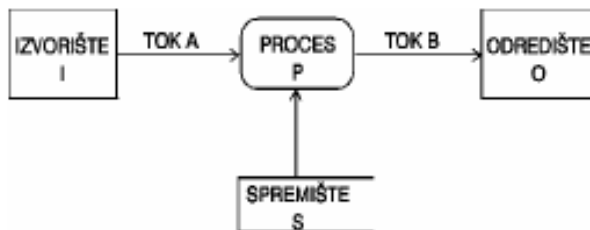
Za razliku od procesa, funkcija nema određen početni i završni događaj (ne pokreće se i ne prekida se), proces se ponavlja (postoje vremenski odsjeci kad se ne izvodi), a funkcija uvijek postoji, kod funkcije je naglasak na statičkoj komponenti (strukturi dijelova, logički povezanim procesima), a kod procesa na dinamičkoj komponenti (strukturi veza).

Dijagram toka podataka

Dijagram toka podataka je: mrežni dijagram koji prikazuje tokove podataka kroz sustav, njihova izvorišta i odredišta, te procese koji tokove podataka transformiraju. Opisuje statičku funkcionalnost sustava (opisuje funkciju, ali ne i ponašanje).

DTP – Elementarni oblik

Elementarni oblik:

"Tok podataka A dolazi iz izvorišta podataka I. Proces P transformira ulazni tok A u izlazni tok B. Pri transformaciji proces P koristi podatke iz spremišta podataka S. Izlazni tok podataka B iz procesa P odlazi u vanjsko odredište O."

Osnovni koncepti dijagrama toka podataka:

- tokovi podataka,
- procesi koji transformiraju ulazne tokove podataka u izlazne,
- spremišta podataka,
- vanjska izvorišta i odredišta podataka,
- spojišta konteksta.

Tok podataka je skup ulaznih podataka u proces i/ili izlaznih podataka iz procesa.

Proces je skup aktivnosti kojima se skup ulaznih podataka transformira u skup izlaznih podataka.

Spremište podataka je koncept koji reprezentira pohranjivanje izlaznih podataka procesa koji su na raspolaganju drugim procesima.

Vanjska izvorišta i odredišta su procesi ili sustavi koji se nalaze izvan područja analize. Njihova struktura, funkcija i ponašanje nas ne zanima, nego nas zanimaju samo tokovi podataka koje iz njih izlaze ili ulaze i povezuju ih s procesima prikazanim na dijagramu toka podataka.

Spojište konteksta je mjesto na kojem ulazni tok ulazi u proces ili izlazni izlazi iz njega.

Modeli unutarnje logike procesa

Procesi najniže razine na dijagramima funkcionalnog raščlanjivanja i dijagramima toka podataka su **elementarni (primitivni)**.

Da bi konceptualni procesa bio potpun, svakom elementarnom procesu mora biti pridružen odgovarajući model unutarnje logike.

Model unutarnje logike opisuje kako se proces izvodi, te kako se pokrece i prekida njegovo izvođenje.

Najpoznatiji modeli unutarnje logike procesa su:

- proceduralni modeli (dijagrami akcija, strukturne specifikacije i sl.),
- modeli odlucivanja (stabla i tabele odlucivanja)
- dijagrami prijelaza stanja

Proceduralni modeli opisuju kako se ostvaruje svrha elementarnih procesa objektnog sustava. Pritom se koriste koncepti strukturnog programiranja.

Modeli odlucivanja koriste koncept izbora (selekcije) tijekom procesa. Tijek procesa ovisni o ispunjenosti ili neispunjenosti uvjeta selekcije, odnosno o stanju sustava predstavljenom skupom podataka.

Dijagrami prijelaza stanja opisuju stanja objektnog sustava, događaje u objektnom sustavu koji su pobude procesa i odzive na ove pobude.

6. OSNOVE OBJEKTNOG PRISTUPA I MODELI OBJEKATA

Objektni pristup pretpostavlja izradu modela objekata, koji u semantičkom smislu objedinjavaju modele podataka i modele procesa.

Ovom vrstom modela mogu se prikazati staticka svojstva sustava (funkcija i struktura), ali i dinamička svojstva, odnosno ponašanje sustava koji djeluje.

Osnovni koncepti

1. Klase, objekti, instance
2. Ucahurivanje i sakrivanje informacija
3. Poruke - komuniciranje objekata
4. Nasljeđivanje i klasifikacijske strukture
5. Višeoblicnost
6. Dinamičko vezivanje

7. Kontrolne strukture i područja (arrays)
8. Apstraktne klase
9. Suelja
10. Iznimke

Objektni pristup razvoju

Umjesto raščlanjivanja funkcionalnosti naglasak je na modeliranju problemske domene, kao skupa objekata u interakciji. Analiza i dizajn se izvode interaktivno i međusobno su povezani:

- Klasifikacija (klasa / podklasa) se rješava u fazi analize
- Integralni pogled na funkcionalnost i podatke i njihovo pakiranje je prirodan i prilagodljiv promjenama
- Dizajn i implementacija se razlikuju samo po razini apstrakcije, koncepti i jezici su isti

Klasa

Predstavlja skup objekata koji posjeduju ista strukturna svojstva, ponašanje ili druga obilježja

Klasa sadrži:

- Atribute (varijable instance i klasne varijable)
- Mehanizme za kreiranje i destrukciju (constructors, destructors)
- Operacije, uključujući mehanizme za kreiranje i destrukciju (constructors, destructors)
- Dozvoljena stanja i prijelaze stanja
- Poruke
- Strukturne veze s drugim klasama

Objekt u informacijskom sustavu

- Može se adresirati
- Može imati graficku reprezentaciju
- Zauzima memorijski prostor
- Ima stanje koje je određeno skupom podataka (vrijednosti atributa) u određenom trenutku
- Ima pridružene mehanizme za operacije nad podacima (procedure, funkcije..)

Invarianti

Invariants – stanja koja su dozvoljena za određenu klasu

“Design by contract”

Objekt-poslužitelj jamči objektima-klijentima da će se uvijek očekivano ponašati, odnosno da će uvijek biti u nekom od dozvoljenih stanja i da će uvijek očekivano odgovarati na ispravno adresiranu poruku koja sadrži sve potrebne parametre.

Princip “otvoreno/zatvoreno”

Klasa je u svakom trenutku istovremeno:

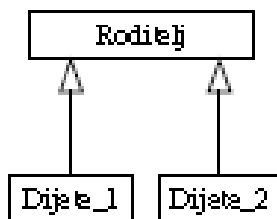
- zatvorena, što znaci da su njezini potencijalni korisnici sigurni da se sučelje klase neće promijeniti
- otvorena, što znaci da su dozvoljena proširenja stvaranjem podklasa

Nasljeđivanje

Klase–djeca nasljeđuju atribute i metode od klasa roditelja

Superklasa (roditelj, nadklasa, supertip) je: klasa čije instance sadrže atribute i metode koji su zajednički za jednu ili više podklasa.

Subklasa (dijete, podklasa) je: klasa čije instance nasljeđuju zajedničke atribute i metode posluživanja od nadklase, a sadrže i atribute i metode svojstvene podklasi.

Koristi od nasljeđivanja

Sustavi se izgrađuju iz ponovno iskoristivih dijelova (reusability, programming by extension)

Primjena koncepta nasljeđivanja

Pristup atributima i metodama klase-roditelja

Višeoblicnost – polimorfizam je: sposobnost da se iza istog sučelja sakriju različite implementacije

Polimorfno referenciranje je: svojstvo da se tijekom vremena referenciraju različite instance:

- iste klase – statička višeoblicnost
- različitih klasa, najčešće instance različitih podklasa iste klase – dinamička višeoblicnost

Virtual ključna riječ za definiranje polimorfni funkcija

Dinamičko vezivanje

Vezivanje poziva procedure s kodom koji će se izvršiti kao rezultat poziva:

- statičko vezivanje – obavlja ga compiler ili linker
- dinamičko vezivanje – obavlja se i vrijedi samo tijekom izvođenja

Problemi uvođenja i primjene OO pristupa

- Različiti OO jezici teško međusobno komuniciraju
- Nedostaju standardi i iskustva
- Brze i dramatične promjene OO tehnologije
- Puno programiranja
- Djelomična implementacija u OO SUBP
- Stari programi (i programeri)

Klasici kriteriji kvalitete dizajna

1. Što manja vanjska povezanost (coupling)
plus: povezanost se ostvaruje porukama
minus: nasljeđivanje je oblik vanjske povezanosti
2. Što veća unutarnja povezanost (cohesion):
plus: klase su kohezivne po definiciji
3. Inkrementalni razvoj
plus: faze razvoja su povezane istim konceptima modeliranja, metodama, tehnikama...

Booch - kriteriji kvalitete klase

1. Unutarnja povezanost (Cohesion)
2. Vanjska povezanost (Coupling)
3. Dovoljnost (Sufficiency)
4. Kompletnost (Completeness)
5. Primitivnost (Primitiveness)

Unutarnja povezanost (Cohesion)

Jesu li i kako su dijelovi klase (prije svega operacije) međusobno povezani
Nema nepovezanih dijelova (slučajna povezanost)

Primjer:

registracija automobila i upis u registar brodova upućuju na različite klase

Vanjska povezanost (Coupling)

Jaka vanjska povezanost vidi se po tome što je klasu teško neovisno razumjeti ili održavati
Jaka unutarnja i slaba vanjska povezanost su suprotni zahtjevi!

Dovoljnost (Sufficiency)

Klasa sadrži dovoljno elemenata za učinkovito i smisleno korištenje i medudjelovanje

Primjer:

Sucelje je u stvarnom svijetu GUI, aktivni medusklop, pasivni poveznik i sl.

Kompletnost (Completeness)

Sucelje klase sadrži sve što je potrebno za smislenu komunikaciju

– **Dovoljnost (Sufficiency)** – sve što je nužno i dovoljno

– **Opcenitost** – mogućnost primjene u različitim situacijama, što vodi na mogućnost proširenja

Primitivnost (Primitiveness)

Klasa osigurava samo primitivne operacije, dok se ostale moraju ostvariti izvan klase

Primjer:

klasa Poligon sadrži koordinate vrhova, postoje operacije za njihovo dohvacanje, ali ne postoji operacija za računanje površine, to mora korisnik sam napraviti

Povezivanje s metrikom softvera

Ponovna iskoristivost (Reusability)

- Može li se primijeniti u drugom kontekstu?

Složenost (Complexity)

- Da li je teško shvatiti i implementirati?

Primjenjivost (Applicability)

- Poznavanje implementacije

1. UML

Pojam objekta

Objekt je nedvosmisleno prepoznatljiva jedinka, predmet, entitet ili događaj, bilo stvarni ili apstraktni, sa dobro definiranom ulogom u problemskoj domeni

Objekt je moguće opisati skupom podataka i načinom rukovanja tim podacima

UML Dijagrami strukture

- Dijagram klasa
- Dijagram paketa

Strukturni dijagrami u UML 2.0

1. Dijagrami klasa (class diagrams)
2. Objektni dijagrami (object diagrams)
3. Dijagrami komponenata (component diagrams)
4. Dijagrami kompozicijskih struktura (composite structure diagrams)
5. Dijagrami paketa (package diagrams)
6. Dijagrami razmještaja (deployment diagrams)

UML Dijagrami klasa (Class Diagrams)

Prikazuju:

- klase, atribute i operacije
- statičke veze klasa, uključujući "obične" asocijacije, generalizacije

Dijagrami klasa: Razine apstrakcije

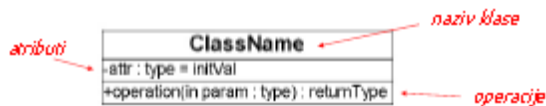
- Konceptualna - analitički modeli poslovnih pravila
- Logička (specifikacijska) - detaljni dizajn, prikaz sučelja objekata
- Fizička (implementacijska) - kod, primjenjive komponente

Apstrakcija je: ključni princip objektno-orijentirane tehnologije kojom se rješava složenost problema.

Klasa je apstrakcija jer:

- Naglašava relevantne osobine
- Sakriva druge osobine i njihovu implementaciju
- Objekt je instanca klase

Klasa

ATRIBUTI

Vidljivost (visibility): + public, - private, # protected

Atributi: Razine apstrakcije

- Konceptualna - atributi koje objekt može imati i njihov opis
- Logicka (specifikacijska) - način kako se atributima pristupa i poslovna pravila
- Fizicka (implementacijska) - stvarni podaci objekta

Operacija – sučelje objekta prema okolini, koncept za promjenu stanja i izvršavanje zadatka objekta

Metoda – implementacija operacije, mehanizam promjene stanja, ista operacija može imati različite implementacije u hijerarhiji

Operacije: Razine apstrakcije

- Konceptualna - naznake i osnovni principi operacija – kreiraj, dohvati, prikaži promijeni_
- Logicka (specifikacijska) - detaljnija specifikacija operacija, posebno javnih
- Fizicka (implementacijska) - sve metode isprogramirane

Asocijacija je strukturna veza kojom se određuje da je objekt jedne klase povezan s objektom druge ili iste klase

Prikazuje:

- suradnju na razini klase
- veze među instancama klase

Asocijacije: Razine apstrakcije

- Konceptualna - konceptualne veze
- Logicka (specifikacijska) - dozvole pristupa i promjene stanja
- Fizicka (implementacijska) - pokazatelji (pointeri)

Usmjernost (Navigability)

Asocijacije su:

- jednosmjerne (unidirectional)
- dvosmjerne (bidirectional)

Smjer poruka određuje da li je asocijacija u jednom smjeru ili dvosmjerna (svojstvo navigability)

Kardinalnost je stupanj asocijacije

Asocijacija: Vrste

Generalizacija (konceptualna, logička, fizička razina)

Prikazuje nasljeđivanje tako što klasa djeteta nasljeđuje svojstva klase roditelja

Agregacija

Agregacija prikazuje da se nešto sastoji od dijelova (part-of) veza

Agregacija je tranzitivna, asimetrična veza, a može biti i rekurzivna

Kompozitna agregacija (composite aggregation):

jaci oblik, svaki dio može u jednom trenutku biti član samo jedne kompozicije (cjeline)

- ako se cjelina obriše, svi se dijelovi brišu s njom
- dio se može obrisati a da cjelina ostane

Djeljiva agregacija (shared aggregation):

slabiji oblik, često označava virtualno grupiranje

- jedan klasifikator koristi drugog ali ga ne sadrži i može ga dijeliti

Višestruka i dinamička klasifikacija

1. Jednostruka (single) klasifikacija – objekt uvijek ima jedan tip, kojeg nasljeđuje od supertipa
2. Višestruka (multiple) klasifikacija - objekt može imati više tipova
3. Statička (static) ili konačna klasifikacija – objekt nikada ne mijenja tip
4. Dinamička (dynamic) klasifikacija – objekt može promijeniti tip

Osnovni stereotipovi

Koncept stereotipa omogućava razvrstavanje klasa prema funkcijama koje izvršavaju.

Tri primarna stereotipa klasa:

1. Granicna klasa nalazi se na granici između našeg sustava i ostatka svijeta (npr. forme, izvješća, hardverska sučelja kao što su printer ili skeneri i sučelja ostalih sustava).
2. Granicna klasa dozvoljava sudioniku interakciju s sustavom. <<Interface object>>
3. Kontrolna (upravljačka) klasa je odgovorna za koordinaciju ponašanja ostalih klasa u skladu s poslovnim pravilima i nema drugu svrhu. <<Control object>>

4. Klasa entiteta ima za korisnika veliki znacaj, tako da se njezine informacije trajno pohranjuju i nakon terminiranja slucaja korištenja. <<Entity object>>

Sucelje (Interface)

Sucelje je specifikacija ponašanja koja implementira "suglasnost za suceljavanje", "ugovor o suradnji"

2. UML Dijagrami strukture

Dijagram objekata

Prikazuje objekte i poveznice objekata u određenom vremenskom trenutku
Koristi se da bismo proučili strukture objekata ili kad nas zanima dinamička struktura objekata (npr. GUI dizajn)

Notacija objekta

pravokutnik s labelom, labela mora biti podcrтана, ispred naziva klase mora biti dvotočka

objektNaziv : klasaNaziv

imenovani objekt:

ImeIme : Osoba

neimenovani objekt:

: Tačica

mogu se prikazati atributi i vrijednosti asocijacija

Primjer 1: Poveznice objekata iste klase, ali različitih uloga

Poruke - komuniciranje objekata

Poruka je koncept kojim jedan objekt poziva (aktivira) jednu ili više metoda drugog objekta, s ciljem da dobije određenu informaciju, promijeni stanje objekata ili drugu akciju.

Zahtjev (message request) sadrži naziv metode i parametre za izvršavanje

UML Dijagram slucajeva korištenja (Use Case Diagram)

Model slucajeva korištenja omogućava opis:

- osnovnih funkcionalnih cjelina i njihovog ponašanja
- vanjskih ucesnika (uloga) i njihove interakcije sa sustavom
- slucajeva za testiranje, na razini sustava

Model sadrži:

- Opise slucajeva korisnika
- Dijagrame slucajeva korištenja

Svrha

Najviša razina opisa funkcionalnosti sustava i odnosa s okolinom

Opisi slucajeva korištenja

- Skraceni – samo glavni scenarij
- Puni – svi scenariji, iznimke, greške

Osnovni koncepti dijagrama slucajeva korištenja

- Slučaj korištenja
- Učesnik
- Veza

Ucesnik (Actor)

Ucesnik je netko izvan promatranog sustava (SuD – System under discussion) koji je s njim u medudjelovanju, ali nije njegov dio. Predstavlja skup uloga koje korisnici slucajeva korištenja igraju tijekom njihove interakcije s slucajevima korištenja

- Koristi slucaj korištenja za obavljanje nekog dijela – korisnik
- Slican je vanjskom entitetu u SSA
- Može biti živo bice (Korisnik, Pacijent, Pilot), ili drugi sustav (SustavNaplate, Banka, Prijevoznik)

Vrste ucesnika

Primarni ucesnik pokrece slucaj korištenja (osim «extend» i «include», koje pokrecu drugi slucajevi korištenja

Sporedni ucesnik nadzire rad slucaja korištenja ili obavlja nešto nakon što ga slucaj korištenja pozove

Slucaj korištenja

Slucaj korištenja je prica koja opisuje kako sudionici koriste sustav da bi postigli odredene ciljeve ili obavili poslove. On predstavlja apstraktni zadatak (sadrži skup aktivnosti) kojeg izvode sudionici

Generalizacija ucesnika

Koristi se kad su razliciti ucesnici u jednakom medudjelovanju sa slucajevima korištenjima i imaju zajednicko ponašanje.

«include»

Koristi se da ukljuci ponašanje drugog slucaja korištenja u osnovni
Koncept slican pozivu procedure (call):

- Mora biti navedeno mjesto ukljucivanja u slucaju korištenja
- Nakon ukljucivanja, kontrola se vraća osnovnom slucaju korištenja
- Osnovni slucaj korištenja nije kompletan bez ukljucenja!!

«extend»

Koristi se da se ponašanje osnovnog slucaja korištenja proširi proširenjem.
Osnovni slucaj korištenja ima oznacena mjesta gdje se može proširiti (hooks)
Za razliku od «include», osnovni slucaj je kompletan i bez proširenja